BIBLICKÉ PRINCIPY ZEMĚDĚLSTVÍ

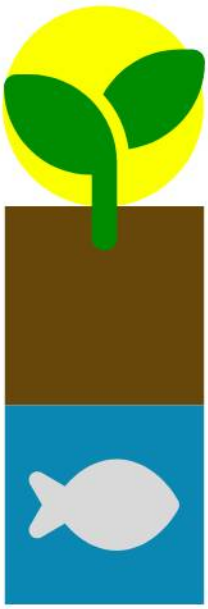

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

Neměj v nenávisti namáhavou práci ani zemědělství, které ustanovil Nejvyšší. Sir 7,15

Jak snížit ceny potravin

Zakažte pornografii a smyslné scény ve filmech, protože tyto druhy zábavy povedou k hladomoru. (Tobit 4:13)
Hladomor exponenciálně zvýší cenu potravin. (2. Královská 6:25)
Nemasturbuj, protože bys z toho byl lenivý. (Moudrost Šalomounova 3:14, Přísloví 24:30-34)
Zaveďte si zásadu NEPRACUJTE, NEJÍME. (2. Tesalonickým 3:10)

Maximalizujte využití přírodních zdrojů. Vyhraďte veškerou půdu u řek k zemědělství. Postavte vodní čerpadla nebo studny pro každou domácnost, zejména pro ty, kteří jsou od řek daleko . (Izajáš 32:20)
Sbírejte dešťovou vodu. (Leviticus 26:3-5)
Chovejte voly. (Přísloví 14:4)

Propagujte velikost a hodnotu zemědělství. (Dopis Aristea 5:9-10,13)
Povzbuzujte občany, aby si sami pěstovali potraviny. (Přísloví 6:6-8, Přísloví 27:23-27)
Každé město by si mělo být schopno zajistit vlastní potraviny. (Genesis 41:48)

Pentateuch

I řekl Bůh: „Ať země vydá trávu, bylinu s semenemi a ovocný strom, který vydává ovoce dle druhu svého, jehož semeno je v něm samém, na zemi!“ A stalo se tak. Země vydala trávu a bylinu s semenemi dle druhu svého, a strom, který vydává ovoce dle druhu svého, jehož semeno je v něm samém. Bůh viděl, že je to dobré. I řekl Bůh: „Hle, dal jsem vám každou bylinu s semenemi, která je na celé zemi, a každý strom, na kterém je ovoce stromu s semenemi; to vám bude k pokrmu.“ Genesis 1:11-12,29

I řekl Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, k naší podobě, a ať panuje nad rybami mořskými, nad ptactvem nebeským, nad dobytkem, nad celou zemí a nad vším, co se hemží po zemi. Bůh stvořil člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu ho stvořil, muže a ženu stvořil je. Bůh jim požehnal a řekl jim: Ploďte se a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji. Panujte nad rybami mořskými, nad ptactvem nebeským i nad vším, co se hýbe po zemi. Genesis 1:26-28

Hospodin Bůh dal z země vyrůst všem stromům, lahodným na pohled a dobrým k jídlu, a také stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého. Genesis 2:9

A Adamovi řekl: „Protože jsi poslechl hlas své ženy a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: ‚Nebudeš z něj jíst.‘ Prokletá budiž země kvůli tobě. V bolestech z ní budeš jíst po všechny dny svého života. Trní a bodláčí ti vyroste. Budeš jíst polní bylinu. V potu tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátíš do země, z níž jsi vzat. Prach jsi neboť v prach se navrátíš.“ Genesis 3:17-19

Proto ho Hospodin Bůh vyslal ze zahrady Eden, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. Genesis 3:23

Izák pak v té zemi rozsíval a v tom roce sklidil stonásobnou úrodu. Hospodin mu požehnal. Genesis 26:12

Ať tedy faraon vyhledá muže chytrého a moudrého a ustanoví ho nad egyptskou zemí. Ať faraon to udělá: ať ustanoví úředníky nad zemí a v sedmi letech hojnosti vybere pětinu egyptské země. Ať shromáždí všechny úrody těch dobrých let, které přijdou, a uloží obilí pod faraonovu ruku a ať uchovávají potraviny ve městech. Tyto potraviny budou pro zemi zásobou pro sedm let hladu, která v egyptské zemi nastanou, aby země nezahynula hladem. Genesis 41:33-36

A shromáždil všechny potraviny sedmi let, které byly v egyptské zemi, a uložil potraviny v městech; potraviny z polí, která byla kolem každého města, uložil v jednom z nich. Genesis 41:48

I začalo přicházet sedm let hladu, jak Josef řekl. Hlad byl ve všech zemích, ale v celé egyptské zemi byl chléb. A když celá egyptská země hladověla, volal lid k faraonovi o chléb. Faraon řekl všem Egypťanům: Jděte k Josefovi a udělejte, co vám řekne. Genesis 41:54-55

Josef živil svého otce i bratry i celou čeleď svého otce chlebem podle jejich rodin. V celé zemi však nebyl chléb, protože hlad byl velmi krutý, takže egyptská země i celá země kanaánská hladem ochabovaly. Josef shromáždil všechny peníze, které se našly v egyptské zemi a v zemi kanaánské, za obilí, které kupovali, a Josef peníze přinesl do faraonova domu. Když v egyptské zemi i v zemi kanaánské došly peníze, přišli k Josefovi všichni Egypťané a říkali: „Dej nám chléb! Proč bychom měli před tebou umírat? Vždyť došly peníze.“ Josef řekl: „Dejte svůj dobytek a já vám dám za váš dobytek, když dojdou peníze.“ Přivedli tedy k Josefovi svůj dobytek. Josef jim dával chléb za koně, za bravy, za dobytek skotu i za osly a krmil je chlebem za všechen jejich dobytek po celý ten rok. Když ten rok skončil, přišli k němu druhého roku a řekli mu: „Nebudeme to tajit před svým pánem, že nám došly peníze. Také naše stáda dobytka jsou u mého pána. Před mým pánem nezůstalo nic jiného než naše těla a naše země. Proč máme před tvýma očima zemřít, my i naše země? Kup nás i naši zemi za chléb, a my i naše země budeme faraonovi otroky. Dej nám osivo, abychom žili a nezemřeli a země nezpustla.“ Josef koupil pro faraona celou egyptskou zemi, protože Egypťané prodávali každý své pole, protože je přemohl hlad. A země se stala faraonovou. Lid pak přestěhoval do měst od jednoho konce egyptských hranic až k druhému. Genesis 47:12-21

Josef pak řekl lidu: „Hle, dnes jsem koupil vás i vaši zemi pro faraona. Zde máte osivo, abyste osívali zemi. Až se úroda rozmnoží, dáte faraonovi pětinu a čtyři díly budou vaše k osevu pole, k pokrmu vám i vašim rodinám a k pokrmu vašim dětem.“ Genesis 47:23-24

Šest let budeš osívat svou zemi a sklízet její úrodu. Sedmého roku ji necháš v klidu a v klidu, aby se najedli chudí z tvého lidu a co po nich zbude, sežere polní zvěř. Podobně naložíš se svou vinicí a olivovým sadem. Exodus 23:10-11

Budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, a on požehná tvému chlebu i tvé vodě. Já odejmu nemoci z tvého středu. Exodus 23:25

Až budeš sklízet úrodu své země, nesklidíš celé okraje svého pole ani nesbíráš zbytky ze své úrody. Nesklidíš ani všechny hrozny ze své vinice, ale necháš je chudým a cizincům. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Leviticus 19:9-10

Dodržujte má ustanovení. Nepřipustíš, že budeš mít svůj dobytek s různým druhem, neosíš své pole smíšeným semenem a neoblečeš si oděv smíšený ze lnu a vlny. Leviticus 19:19

Až vejdete do země a vysadíte všelijaké stromy k jídlu, budete jejich ovoce považovat za neobřezané. Po tři roky vám bude jako neobřezané, nesmí se jíst. Leviticus 19:23

Až budeš sklízet úrodu své země, nebudeš při sklízení zcela odstraňovat zbytky svého pole ani paběrkovat ze své úrody. Necháš je chudým a cizincům. Já jsem Hospodin, váš Bůh. Leviticus 23:22

Šest let budeš osévat své pole a šest let budeš prořezávat svou vinici a sklízet její úrodu. Sedmého roku však bude pro zemi odpočinek, odpočinek Hospodinův. Nebudeš osévat své pole ani prořezávat svou vinici. Leviticus 25:3-4

Padesátý rok bude pro vás jubilejním rokem. Nebudete sít ani sklízet, co v něm samo vyroste, ani nebudete sklízet hrozny ze své vinné révy, které na něm nebudou ořezány. Je to totiž jubilejní rok, bude vám svatý; z pole budete jíst jeho úrodu. Leviticus 25:11-12

Budete se řídit mými ustanoveními, dbát na mé soudy a plnit je, abyste v zemi bydleli bezpečně. Země vydá své ovoce a vy se budete jíst do sytosti a bydlet v ní bezpečně. Jestliže se ptáte: „Co budeme jíst sedmého roku?“ – „Hle, nebudeme sít ani sklízet svou úrodu.“ V šestém roce vám přikážu požehnání a bude nést úrodu po tři roky. V osmém roce budete sít a jíst staré ovoce až do devátého roku; dokud se neobjeví její úroda, budete jíst ze starých zásob. Leviticus 25:18-22

Budete-li se řídit mými ustanoveními, dbát na má přikázání a plnit je, dám vám v pravý čas déšť a země vydá svou úrodu a stromy na poli vynesou své ovoce. Vaše mlácení bude trvat až do vinobraní a vinobraní až do setby. Budete jíst svůj chléb do sytosti a budete bydlet v bezpečí své země. Leviticus 26:3-5

A všechny desátky země, ať už ze semene země nebo z ovoce stromu, patří Hospodinu; jsou svaté Hospodinu. Leviticus 27:30

Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země potoků vod, pramenů a propastí, které vyvěrají z údolí a pahorků, do země pšenice, ječmene, vinné révy, fíkovníků a granátových jablek, do země oleje, oliv a medu, do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku a nebudeš v ní mít nedostatek ničeho, do země, jejíž kameny jsou železo a z jejíchž pahorků budeš těžit měď. Až se najíš a budeš syt, budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu dobrou zemi, kterou ti dal. Deuteronomium 8:7-10

Budete-li bedlivě poslouchat má přikázání, která vám dnes uděluji, abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší, dám vám déšť vaší země v pravý čas, déšť první i pozdní, abyste sklidili své obilí, víno i olej. Dám na vaše pole trávu pro váš dobytek, abyste se najedli a byli sytí. Deuteronomium 11:13-15

Z veškeré úrody svého semene, kterou pole rok co rok vydá, budeš odvádět desátek. Deuteronomium 14:22

Neosévej svou vinici dvojím semenem, aby se neposkvrnily plody tvého semene, které jsi zasel, a plody tvé vinice. Deuteronomium 22:9

Když budeš sklízet na svém poli a zapomeneš na poli snop, nevrátíš se pro něj. Zůstane pro cizince, sirotka a vdovu, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal ve všem díle tvých rukou. Deuteronomium 24:19

Budeš-li bedlivě poslouchat hlas Hospodina, svého Boha, dbát a plnit všechna jeho přikázání, která ti dnes uděluji, Hospodin, tvůj Bůh, tě postaví nade všechny národy země. Všechna tato požehnání na tebe přijdou a dostihnou tě, budeš-li poslouchat hlas Hospodina, svého Boha. Požehnán budeš ve městě a požehnán budeš na poli. Požehnán bude plod tvého života a plod tvé země, plod tvého dobytka, plod tvého skotu a stáda tvých ovcí. Požehnán bude tvůj koš a tvé zásoby. Deuteronomium 28:1-5

Hospodin ti dá hojnost v blahobytu, v plodu tvého života, v plodu tvého dobytka a v plodu tvé půdy v zemi, kterou Hospodin přísahal dát tvým otcům. Hospodin ti otevře svůj dobrý poklad, nebe, aby dával déšť tvé zemi v pravý čas a požehnal veškerému dílu tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým národům, a sám si nebudeš vypůjčovat. Deuteronomium 28:11-12

Dějiny

Ty, tvoji synové a tvoji služebníci mu budete obdělávat zemi a ty budeš svážet úrodu, aby měl syn tvého pána chléb k jídlu. Mefibošet, syn tvého pána, však bude jíst chléb u mého stolu stále dokola. Síba měl patnáct synů a dvacet služebníků. 2. Samuelova 9:10

V Samaří pak nastal veliký hladomor. Obléhali ho, až se oslí hlava prodávala za osmdesát šekelů stříbra a čtvrtina kábu holubího trusu za pět šekelů stříbra. 2 Královská 6:25

Dále přikázal lidu, který bydlel v Jeruzalémě, aby dávali podíl kněžím a levitům, aby se povzbudili v zákoně Hospodinově. Jakmile se to přikázání rozšířilo, Izraelci přinesli hojně prvotiny obilí, vína, oleje, medu a veškeré úrody polí a hojně přinesli desátky ze všeho. Izraelci a Juda, kteří bydleli v judských městech, také přinesli desátky z volského a ovčího dobytka a desátky ze svatých věcí, které byly zasvěceny Hospodinu, jejich Bohu, a složili je na hromady. 2. Paralipomenon 31:4-6

A abychom rok co rok přinášeli do domu Hospodinova prvotiny ze své země a prvotiny ze všeho ovoce všech stromů, prvorozené ze svých synů a ze svého dobytka, jak je psáno v zákoně, a prvorozené ze svého skotu a bravu, abychom je přinášeli do domu našeho Boha kněžím, kteří slouží v domě našeho Boha. A abychom prvotiny ze svého těsta a své oběti a ovoce všeho druhu stromů, víno a olej, přinášeli kněžím do komůrek domu našeho Boha a desátky ze své země levitům, aby tito levité měli desátky ve všech městech, kde obděláváme. A kněz, syn Áronův, bude s levity, když levité vybírají desátky, a levité budou vnášet desátky z desátků do domu našeho Boha, do komůrek, do pokladnice. Neboť synové Izraele a synové Leviho budou přinášet obětní dary z obilí, vína a oleje do komor, kde jsou nádoby svatyně, kněží konající službu, vrátní a zpěváci. A my neopustíme dům našeho Boha. Nehemjáš 10:35-39

Poezie

Hledal bych Boha a Bohu bych svěřil svou věc, který činí veliké a nevyzpytatelné věci, podivuhodné věci bez počtu, který dává déšť na zemi a sesílá vody na pole. Job 5:8-10

Učinil jsi ho vládcem nad díly svých rukou, pod jeho nohy jsi položil všechno: ovce i dobytek, i polní zvěř, ptactvo nebeské i ryby mořské, i vše, co se plaví po stezkách moří. Hospodine, Pane náš, jak slavné je tvé jméno po celé zemi! Žalm 8:6-9

On dává růst trávě pro dobytek a bylinám k službě člověku, aby z země vynesl pokrm, víno, které obveselí srdce člověka, olej, který rozzáří jeho tvář, a chléb, který posiluje srdce člověka. Žalm 104:14-15

Poušť proměňuje ve stojatou vodu a suchou půdu v prameny. Usazuje tam hladové, aby si postavili město k bydlení, osívají pole a sázejí vinice, které přinesou úrodu. Žehná jim, aby se velmi rozmnožili, a nedovolí, aby se jim zmenšil dobytek. Žalm 107:35-38

Jdi k mravenci, lenochu, pohleď na jeho cesty a buď moudrý. Bez vůdce, správce ani vládce si v létě dělá potravu a sklízí úrodu v době žně. Přísloví 6:6-8

Kdo sbírá v létě, je syn moudrý, kdo spí o žních, je synem hanby. Přísloví 10:5

Kdo obdělává svou zemi, nasytí se chlebem, ale kdo se drží marnivých lidí, je bez rozumu. Přísloví 12:11

Mnoho jídla je v orbě chudých, ale je i to, co je zničeno pro nedostatek soudnosti. Přísloví 13:23

Kde nejsou volové, jesle jsou čisté, ale síla vola přináší velký úrodu. Přísloví 14:4

Lenoch nebude orat kvůli chladu, proto bude žebrat o žních a nic mu nebude. Přísloví 20:4

Šel jsem kolem pole lenocha a kolem vinice muže bez rozumu. A hle, celé to zarostlo trním, kopřivy pokryly jeho tvář a kamenná zeď byla zbořena. Tehdy jsem to viděl a dobře si to prohlédl, prohlédl jsem si to a přijal jsem poučení. Ještě trochu spánku, trochu zdřímnutí, trochu složení rukou k spánku: A tvá chudoba přijde jako tulák a tvá nouze jako ozbrojenec. Přísloví 24:30-34

Pečlivě sleduj stav svých ovcí a dobře se staraj o svá stáda. Bohatství netrvá věčně a koruna zůstane po všechna pokolení? Seno se objevuje, tráva se ukazuje a byliny z hor se sklízejí. Jehňata jsou tvým oděvem a kozy jsou odměnou za pole. Kozího mléka budeš mít dost na jídlo, na jídlo své domácnosti a na obživu svých dívek. Přísloví 27:23-27

Kdo obdělává svou zemi, bude mít chleba dost, kdo se ale honí za lstivými lidmi, bude mít dost chudoby. Přísloví 28:19

Pohledem na pole si ho koupí, z plodů svých rukou sází vinici. Přísloví 31:16

A užitek ze země je pro všechny, i králi slouží pole. Kazatel 5:9

Všechna lidská práce je pro jeho ústa, a přece se chuť k jídlu neuspokojí. Kazatel 6:7

Kdo pozoruje vítr, nebude sít, a kdo hledí na oblaka, nebude sklízet. Ráno sej své semeno a večer neodkládej svou ruku, neboť nevíš, zda se to či ono daří, nebo zda obojí bude stejně dobré. Kazatel 11:4,6

Proroci

A uši tvé uslyší za tebou slovo: ‚Toto je ta cesta, jděte po ní,' ať se uhnete napravo i ať se uhnete nalevo. Znečistíš také přikrývku svých stříbrných rytin a ozdobu svých zlatých slitých modl. Odhodíš je jako chmýřící látku a řekneš jim: ‚Jdi odtud.' Tehdy dá déšť tvého semene, kterým budeš osívat zemi, a chléb z úrody země, a bude hojný a tučný. V onen den se bude tvůj dobytek pást na rozlehlých pastvinách. Voli i mladí oslíci, kteří orou půdu, budou jíst čistý pokrm, který bude provětrán lopatou a vějířem. Izajáš 30:21-24

Blahoslavení jste, kdo rozséváte u všech vod, kdo tam vysíláte kopyta vola i osla. Izajáš 32:20

Vyprahlá země se promění v rybník a žíznivá země v prameny vod. V obydlí draků, kde každý z nich leží, bude tráva, rákosí a rákosí. Izajáš 35:7

Proč vynakládáte peníze za to, co není chléb, a svou práci za to, co nesytí? Poslouchejte mě pozorně, jezte, co je dobré, a ať se vaše duše těší z tučnosti. Izajáš 55:2

Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale zavlažuje zemi a dává jí plodit a rašit, aby dala semeno rozsévači a chléb tomu, kdo jí: tak bude i mé slovo, které vychází z mých úst: nevrátí se ke mně prázdné, ale vykoná, co se mi líbí, a bude se mu dařit v tom, k čemu jsem ho poslal. Izajáš 55:10-11

Neboť toto praví Hospodin mužům Judy a Jeruzaléma: Zorte si úhor a nesejte do trní. Jeremiáš 4:3

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: Synu člověčí, když země zhřeší proti mně těžkým proviněním, vztáhnu na ni ruku a zlomím jí hůl chleba, sešlu na ni hlad a vyhubím z ní lidi i dobytek. Ezechiel 14:12-13

Byla zasazena do dobré půdy při velkých vodách, aby vyhnala větve a nesla ovoce, aby z ní byla krásná réva. Ezechiel 17:8

Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vaším Bohem. Vysvobodím vás od všech vašich nečistot, přivolám obilí a rozmnožím ho, abych na vás neuvalil hlad. Rozmnožím ovoce stromů a úrodu polí, takže už nebudete mezi národy potupováni hladem. Vzpomenete si na své zlé cesty a na své nedobré skutky a budete se sami sobě hnusit pro své nepravosti a ohavnosti. Ezechiel 36:28-31

Zasejte si spravedlnost, sklízejte milosrdenství, orejte úhor, neboť je čas hledat Hospodina, dokud nepřijde a nezaprší na vás spravedlností. Ozeáš 10:12

Dal jsem vám ve všech vašich městech čistotu zubů a nedostatek chleba na všech vašich místech, a přesto jste se ke mně neobrátili, praví Hospodin. A také jsem vám odepřel déšť, když zbývaly ještě tři měsíce do žně. Na jedno město jsem dal déšť a na druhé město nedal pršet. Na jeden kus byl zapršen, a kus, na který nepršelo, uschl. Dvě nebo tři města se scházela k jednomu městu, aby se napila vody, ale nenasytila se. Přesto jste se ke mně neobrátili, praví Hospodin. Ranil jsem vás snětí a plísní. Vaše zahrady a vinice, fíkovníky a olivovníky se rozmnožily a sežral je červotoč. Přesto jste se ke mně neobrátili, praví Hospodin. Poslal jsem na vás mor jako v Egyptě, vaše mládence jsem pobil mečem, vzal jsem vám koně a způsobil jsem, že vám páchnou tábory stoupají až do chřípí. Přesto jste se ke mně neobrátili, praví Hospodin. Ámos 4:6-10

I když fíkovník nekvete, a na vinné révě nebude ovoce, úroda olivy selže a pole nebudou dávat pokrm, stádo bude vyhnáno z ovčince a dobytek nebude ve chlévech. Přesto se budu radovat v Hospodinu, budu jásat v Bohu své spásy. Abakuk 3:17-18

Je snad čas, abyste bydleli ve svých domech s obložením, zatímco tento dům leží v troskách? Proto nyní toto praví Hospodin zástupů: „Uvažujte o svých cestách. Mnoho jste rozsévali, a málo sklízíte. Jíte, a nemáte dost. Pijete, a nenapijete se. Oblékáte se, a nikdo se nezahřeje. Kdo vydělává mzdu, vydělává mzdu, aby ji dal do děravého měchu. Toto praví Hospodin zástupů: Uvažujte o svých cestách.“ Ageus 1:4-7

Semeno bude vzkvétat, vinná réva dá své ovoce, země dá svou úrodu a nebesa budou dávat svou rosu. A já dám, aby toto všechno dědičně obsadili ostatky tohoto lidu. Zacharjáš 8:12

Přineste všechny desátky do zásobárny, aby v mém domě byl pokrm, a vyzkoušejte mě nyní v tomto, praví Hospodin zástupů, zda vám neotevřu průduchy nebeské a nevyleji na vás požehnání, aby se ho nedostalo. Potrestám kvůli vám toho, kdo požírá, a nezničí plody vaší země, ani vaše vinná réva nezvrhne své plody dříve, než se na poli objeví čas, praví Hospodin zástupů. A všechny národy vás budou blahoslavit, neboť budete zemí rozkošnou, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 3:10-12

Evangelia

Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žně, aby na svou žeň poslal dělníky.“ Matouš 9:37-38

A mluvil k nim mnoho v podobenstvích: „Hle, rozsévač vyšel rozsévat. Když rozséval, některá zrna padla podél cesty a přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitá místa, kde neměli mnoho země, a hned vzešla, protože neměli hlubokou zemi. Když vyšlo slunce, spálila je a protože neměla kořen, uschla. Jiná padla do trní a trní vyrostlo a udusilo je. Jiná padla do dobré země a přinesla úrodu, některá stonásobnou, některá šedesátinásobnou a některá třicetinásobnou. Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Matouš 13:3-9

Jiné podobenství jim předložil: „Království nebeské je podobné zrnku hořčičnému, které člověk vzal a zasel na svém poli. Je sice nejmenší ze všech semen, ale když vyroste, je větší než mezi bylinami a stává se stromem, takže přilétají ptáci nebeští a hnízdí v jeho větvích.“ Matouš 13:31-32

Řekl jim: „Žeň je sice velká, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žně, aby na svou žeň poslal dělníky.“ Lukáš 10:2

Vyprávěl také toto podobenství: Jeden člověk měl na vinici své zasazený fíkovník. Přišel a hledal na něm ovoce, ale nic nenašel. Řekl vinaři své vinice: „Hle, už tři roky chodím hledat ovoce na tomto fíkovníku a nic nenacházím. Pokácej ho! Proč zatěžuje zem?“ On mu odpověděl: „Pane, nech ho i letos, dokud ho neokopám a nepohnojím. A když přinese ovoce, dobře. Pokud ne, pak ho pokáceš.“ Lukáš 13:6-9

Neříkáte snad, že zbývají ještě čtyři měsíce a bude žň? Hle, pravím vám: Pozdvihněte oči a pohleďte na pole, už se zbělala ke žni. Žnec dostává mzdu a sklízí úrodu k věčnému životu, aby se spolu radovali rozsévač i žnec. Jan 4:35-36

Amen, amen, pravím vám: Pokud pšeničné zrno nepadne do země a neumře, zůstane samo; ale umře-li, přinese mnoho úrody. Jan 12:24

Jakmile tedy přistáli na zemi, uviděli tam rozpálené uhlí a na něm ryby a chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste z ryb, které jste nyní chytili.“ Jan 21:9-10

Přesto však nenechal sebe bez svědectví, konal dobro, dával nám z nebe déšť a úrodné časy a naplňoval naše srdce pokrmem a radostí. Skutky 14:17

Listy

Ale toto pravím: Kdo rozsévá skoupě, skoupě také sklidí, a kdo rozsévá štědře, štědře také sklidí. 2. Korintským 9:6

A Bůh je schopen rozhojnit ve vás veškerou milost, abyste vždycky a ve všem měli dostatek a hojně se podíleli na každém dobrém díle. (Jak je psáno: ‚Rozdělil, dal chudým, jeho spravedlnost zůstává navěky.‘ Ten, kdo dává semeno rozsévači, dává vám i chléb k pokrmu, rozmnožuje vaše zaseté semeno a rozmnožuje plody vaší spravedlnosti.) Ať jsou ve všem bohatí ke veškeré štědrosti, která skrze nás působí díkůvzdání Bohu. 2. Korintským 9:8-11

A v konání dobra neochabujme, neboť v pravý čas sklidíme, pokud neochabneme. Galatským 6:9

Neboť i když jsme byli u vás, toto jsme vám přikazovali: Kdo nechce pracovat, ať ani nejí. 2 Tesalonickým 3:10

Apokryfy

Jako když rolník zaseje mnoho semene do země a sází mnoho stromů, a co je zaseto v pravý čas, to nevzejde, a co je zaseto, nezapustí kořen. Tak je to i s těmi, kdo jsou zaseti do světa: ne všichni budou spaseni. 2 Ezdráš 8:41

Jako zahyne semeno rolníka, nevzejde-li a nedostane-li tvůj déšť v pravý čas, nebo přijde-li příliš mnoho deště a zničí je, tak zahyne i člověk, stvořený tvýma rukama a nazývaný tvým vlastním obrazem, protože jsi mu podobný, pro nějž jsi stvořil všechny věci a přirovnal jsi ho k semeni rolníka. 2 Ezdráš 8:43-44

A odpověděl mi: „Jaké je pole, takové je i semeno, jaké jsou květiny, takové jsou i barvy, jaký je dělník, taková je i práce, a jaký je rolník, takové je i jeho pole. Byla to totiž doba světa.“ 2 Ezdráš 9:17

...neboť v pýše je zkáza a mnoho soužení a v chlípnosti je rozklad a velká nouze; chlípnost je matkou hladu. Tobit 4:13

Mladík tedy udělal, jak mu anděl přikázal. Když rybu upekli, snědli ji a oba pokračovali svou cestou, až se přiblížili k Ekbatanám. Tobit 6:5

A blahoslavený jest eunuch, který svýma rukama nespáchal žádnou nepravost ani nevymýšlel nic zlého proti Bohu. Jemu bude dán dar víry a dědictví v chrámu Hospodinově, které bude jeho mysli příjemnější. Moudrost Šalomounova 3:14

Neměj v nenávisti namáhavou práci ani zemědělství, které ustanovil Nejvyšší. Sir 7,15

Kdo obdělává svou zemi, rozmnoží svou hromadu, a kdo se líbí velmožům, dostane odpuštění za nepravost. Sir 20:28

Když na celém poli získáš úrodnou úrodu, osij ji vlastním semenem a spoléhej na dobrotu svého kmene. Sir 26:20

Tehdy pokojně obdělávali svou půdu a země vydala úrodu a polní stromy své ovoce. 1 Makabejský 14:8

Zapomenuté knihy Edenu

Lidé jsou proto povinni věnovat se zemědělství a obdělávání půdy, aby tak měli dostatek plodin. Takto se provádí obdělávání všeho druhu a v celé výše zmíněné zemi se sklízí hojná úroda. List Aristeaův 5:9-10

Venkovští lidé tím, že se stěhovali z venkovských oblastí a usazovali se ve městech, poškodili zemědělství. Aby jim tedy zabránil v usazování se ve městě, vydal král nařízení, že v něm nesmí zůstávat déle než dvacet dní. List Aristeaův 5:13

Nedbejte tedy, mé děti, na krásu žen a nemyslete na jejich záležitosti, ale choďte v upřímnosti srdce v bázni před Hospodinem a věnujte se dobrým skutkům, studiu a chovu svého stáda, dokud vám Hospodin nedá ženu, kterou bude chtít, abyste netrpěli jako já. Rubenův zákon 2:1

Skloňte svá záda k orné práci a pracujte v každé práci, s díkůvzdáním přinášejte Hospodinu dary. Neboť Hospodin vám požehná prvotinami země, jako požehnal všem svatým od Ábela až dodnes. Není vám dán jiný podíl než tučnost země, jejíž plody pocházejí z práce. Náš otec Jákob mi požehnal požehnáním země a prvotin. Izacharův zákon 1:39-42

Já jsem byl první, kdo si postavil loď k plavbě po moři, neboť Hospodin mi dal v tom porozumění a moudrost. Za ní jsem spustil kormidlo a napnul plachtu na jiném vzpřímeném kusu dřeva uprostřed. A plavil jsem se po ní podél břehů a lovil ryby pro dům svého otce, dokud jsme nepřišli do Egypta. Ze soucitu jsem se o svůj úlovek dělil s každým cizincem. A když byl někdo cizinec, nemocný nebo starý, ryby jsem uvařil, dobře je připravil a nabízel je všem lidem, jak každý potřeboval, s truchlením a soucitem s nimi. Proto i mne Hospodin nasytil hojností ryb, když jsem je lovil; neboť ten, kdo se dělí se svým bližním, dostává od Hospodina mnohonásobně více. Pět let jsem lovil ryby a dával je každému, koho jsem viděl, a stačilo to pro celý dům svého otce. A v létě jsem lovil ryby a v zimě jsem pásl ovce se svými bratry. Zákon Zabulonův 2:6-13